اعلان

ګرانو او قدرمنو لوستونکو پښتو ډاټ نیټ د دې کتاب سره ډیره
خواري کړې ده او په ډیر عاجزانه طور ئې تاسو ته دَ مطالعې په
غرض ډالۍ کوی د دې کتاب بې اجازت نقل کول ، چاپ کول یا
زمونږ نسبت ترې لرې کول نه صرف دا چې اخلاقی جرم دے بلکې
ډیر سخت منع دی

پښتونستان
پښتو ډاټ نیټ

Distribution ,posting or copying is strictly prohibited
without written permission of Pukhto.Net

Pukhto.Net

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

رباعیات

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رُباعیاتو فهرست

مضمون	صفحه
رباعی	۲۳۳
دُنیا ـ ذهن	۲۳۴
ژوند ـ زهٔ ئې څهٔ کړم؟	۲۳۵
ماشوره ـ ماده پرده ده	۲۳۶
جرګه ـ افلاطون	۲۳۷
مینه مستېده ـ دیدار	۲۳۸
خبر ـ مینه اؤ وینه	۲۳۹
بې صبری ـ ځان سره غم	۲۴۰
تکل ـ باجه ګی	۲۴۱
زما میراث څهٔ ... ـ کوراؤکو	۲۴۲
د نظر باز ـ لا ژوندیم	۲۵۳
څهٔ وؤ اؤ څهٔ .... ـ دا قافله	۲۴۴
پښتو ـ د ننګ لار	۲۴۵
د وفا در ـ دوه رُخه	۲۴۶
دُنیاداری ـ دا دین	۲۴۷
یو درنګ دے ـ د چا شوه؟	۲۴۸
ماته غل دے ـ باتوریم	۲۴۹
خپل فن د بل نقل ـ نوې ګُل	۲۵۰
دې خپل زړهٔ ... ـ ډاکتره...	۲۵۱
هیڅ ونهٔ شول... ـ کته باز..	۲۵۲
نهٔ وونه نا ـ چغه یم	۲۵۳
یوه قطعه ـ ما ورکوی	۲۵۴
تور خنجر ـ عظمت داسې	۲۵۵
زما لېونتوب ـ روښانه مزل	۲۵۶
ننګ اؤراج ـ حېرت	۲۵۷
عقل ـ معمه	۲۵۸
د بُلبُل ژړا ـ قلم اؤ غېرت	۲۵۹
پښتون ولی ـ څهٔ شوې؟	۲۶۰
پښتون اؤ زهٔ ـ ځان سره	۲۶۱
ننګ مې.... ـ رندې قافلې	۲۶۲
خپل مرام ـ پښتو	۲۶۳
خدمت ـ پښتون یم	۲۶۴
روښانه سیاست ـ پت	۲۶۵
د پښتو کانې ـ عَلَم اؤ علم	۲۶۶
اودهٔ ـ همت اؤ اراده	۲۶۷
حېرت ـ حسن	۲۶۸
زړګوټے ـ سیورے	۲۶۹
هستی ـ ورور ورور نهٔ شو	۲۷۰
زما ګناه ده ـ کړې لارې	۲۷۱
زما مضمون	۲۷۲
سرېتوب ـ دا ماحول	۲۷۳
د صحرا فریاد ـ ما رها کړه	۲۷۴
دُنیا ګنده شوه	۲۷۵
صحت اؤ ... ـ د غېرت لېونے	۲۷۶
قلم اؤ جنده ـ کرسی اؤ کند	۲۷۷
سره پښتو ـ د کور درغلی	۲۷۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

مضمون	صفحه	مضمون	صفحه
چي جرګه نهٔ... ـ پښتو شته	۲۸۰		
د نيت پسات ـ تماشه ده	۲۸۱		
کوه چي څهٔ... ـ مرګ اؤ ژوند	۲۸۲		
خپل سر ـ شا زلمے يم	۲۸۳		
زهٔ ـ په سپينه جامه تور	۲۸۴		
بس د ننګ... ـ خپل پردی	۲۸۵		
بې ننګي ـ امتحان	۲۸۶		
د منزل غم ـ نهٔ د نن نهٔ د سبا	۲۸۷		
په سفرونو کښې د... خر بتك	۲۸۸		
محبوبا د پښتو ـ حوُرې	۲۸۹		
د کوډر مازيګر ـ کوچي	۲۹۰		
اُولس اؤ حکومت ـ عجيبه ده	۲۹۱		
واعظ اؤ ليډر ـ سپينه جامه...	۲۹۲		
پنکه ـ کرل ربل	۲۹۳		
زما وينه ـ چاپلوسي	۲۹۴		
دا هوښيار؟ ـ تېر عمر	۲۹۵		
رښتيا لېونے؟ قلم زما عَلَم	۲۹۶		
لار د ښاغلو ـ زما باز	۲۹۷		
پښتانهٔ څهٔ .... ضعف اؤ سنګر	۲۹۸		
نوې مېدان ـ غم د پښتون	۲۹۹		
د پښتو چغه ـ غيرت	۳۰۰		
ملنګ ختك	۳۰۱		

(c) ketabton.com: The Digital Library

رباعی

سنا د تخلیق لویه لمن کښېنې رېه!
ما پسخوی دا رنګارنګ دُنیاګی
ما ته زما د پښتو جوړه راکړه
زما د مینې او د ننګ دُنیاګی

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

دُنیا

د زرۀ دُنیا د مینې ډکه د ښکلا دُنیا
د ګُل په پاڼو یو لحظه خوره مُسکا دُنیا
زما د ژوند د ناکردو د لاسه سوې سوې
د وخت د جبر له څپېړو په ژړا دُنیا

ذهن

ذهن د فکر د تخلیق د پلوشو 'ائینه
زما د مینې د شعور د ولولو 'ائینه
د زمانې تورو لوګو پرې داسې لوبې وکړې
نن د غمونو، ارمانونو، د تیئرو 'ائینه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژونـد

ژوند د ادم بابا نړی، ته د جنت پیغام
زما تکل ئې د انسان د شرافت پیغام
کۀ په صحرا کښې یوه چغه شوه پروا ئې نشته
دا د پښتو د ننګه ډك مې د غیرت پیغام

PUKHTO.NET

زۀ ئې څۀ کړم

یو راته راشی، ځان راته وروړ کا
بل په کښې راشی، ځان راته یار کا
اوس ئې نور څۀ کړم، څۀ نه وو نۀ شول
کۀ ځان مې زوئې کا، کۀ ځان مې پلار کا

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماشوره

ډُنیا د سُود په لور کږه شوه
پښتو ترخه شوه، پېسه خوږه شوه
فېصله ټوقه، جرګه نخره شوه
زندګی څۀ شوه، یو ماشوره شوه

ماده پرده ده

زړۀ راته وائی، چې ټول دی خپل کړم
مینه مې وائی، چې ښۀ دې ښکُل کړم
روح مې نعرې، کړې دا خو ماده ده
دا ستا جذبه ده، توره پرده ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

جرګه

د چا په ترخ کښې، غرض باجه ده
د چا مغزو کښې، بله نشه ده
ملنګه ځان ژاړې که خاندې
ستا خو پښتو ده، ستا خو جرګه ده

افلاطون

د خیام اؤ د افلاطون وه معامله
فلسفیان ئې وو ولاړ په تماشه
ملنګ خیل سر ګروه، تړینه روان شو
وې چې دواړه یا رانده دی یا نشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه مستېده

یو د وخت نشو کښې هسې خندېدو
بل د فکر په جنجال کښې غمبېدو
زما ذوق د ښکُلی سترګو ننداروکښې
د ژوند لوبه کښې په مینه مستېدو

دیدار

چا وې ګُل ښۀ، چا وې لعل ښۀ، چا وې یار ښۀ
هلته بیا جنت اؤ دلته کښې بازار ښۀ
ما وئیل د ژوندون لوبه د مرګ ویره
په دا منځ کښې ئې یو درنګ د یار دیدار ښۀ

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبر

يو به رقيب وی، بد به کتل کا
بل به حريف وی، بد به وئيل کا
ملنګ، ملنګ دے، کچکول کچکول دے
خبر ئې ژوندون دے، خبر به کؤل کا

PUKHTO.NET

مينه اؤ وينه

اے مجنونه! کړې خراب د ليلیٰ مينې
د نبکۍ لارې نۀ ګورې، نۀ ئې وينې
هغۀ وخاندل چې ډېر ښۀ يم ګلاپه!
چې په دې خبرو نۀ ښنم د چا وينې

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې صبري

دغه ژوند د محبوبا هغه قلا ده
چې په کومه لار ئې ځمه حېرانېږم
خو د خپل ننګ د نظر سره څۀ وکړم
تـګ کۀ نۀ کېږي نو زۀ کله صبرېږم

ځان سره غم

وجود يخېږي، جذبات سړېږي
ذهن ګډوډ شي، فکر ورکېږي
د ښکار مرغان جالې ته راغلل
اوس نو د ځان سره غمېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

تکل

قضا طوفان دے، اباسین چله
اسمان تورتم دے، په مزکه هله
کشتئ سورې ده، متې ستومانه
د الله فضله، خپله تکله

باجه ګئ

د چا په ترخ کښې، یو باجه ګئ ده
د چا په شونډو، بله شپېلئ ده
د سُر اؤ تال، تميز يې نشته
خو غږوي ئې، لوبه هرځاۍ ده
زړګيه ستا دي، د پښتو ننګ وی
که مزکه اور وی، که اسمان جنګ وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما میراث څۀ شو؟

چرته شوې خوشحالّه بابا! څۀ شوې باچا خانه؟
څۀ شوله! اؤ ولې؟ مارګله تر بدخشانه
غلو هر څۀ تالا کړل، کۀ کوربه ؤ هر څۀ وخوړل
زۀ د خپل میراث پوښتنه وکړمه د چا نه؟

کور اؤ ګور

چې جوړ مې نۀ شو د پښتو کور
ماته جوړ نۀ کړئ د خښتو ګور
خپلو پردیو داسې مې پرېږدئ
کۀ سپین وم، سپین بنۀ، کۀ تور وم تور

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نظر باز

کهٔ وجود مې تول بې وسه تش تصویر شو
د نظر باز مې لا تېز اؤ هواګیر شو
چې د حسن په ښکالو پوهـ شي ببر شي
د خپل ښکار په کار کښې هغسې کاسیر دے

PUKHTO.NET

لا ژوندے یم

نه منډې پاتې، اس ئې پردے دے
لارې رنډې شوې، مېدان ډونګے دے
چې نهٔ صبرېږی، اؤ نهٔ پټېږی
خټك به څهٔ کړی، چې لا ژوندے دے

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

څۀ وؤ او څۀ وه شول؟

عمرونه تېر شو، خو څۀ ونۀ شول
زاړۀ خوارۀ شول، نوی خوارۀ شول
کچکول ته ناست یم، رباب ته ګورم
خدایه! دا څۀ وؤ او دا څۀ وه شول

دا قافله

ماته وائی راشه، چې ځو مکّې ته
خپله ئې مخ دے، درمسالې ته
میروېسّ خفه دے، خوشحالّ غصه دے
دې خان ملا ته، دې قافلې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتو

اې زما د هلکوالي لېونتوبه!
نن واپس په منډه منډه راشه
دې د عقل هوښيارانو ډېر خطا کړم
مرګې راوړه، خو پښتو، مينه وفا شه

د ننګ لار

د غرض دا قافلې ټولې رندې شوې
د غلو ډکې شوې، کړې شوې، هم وړې شوې
چې د ننګ، پښتو، انسان منزل ته رسي
هر چې شوې نو هغه ښې شوې هغه ښې شوې

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وفا در

زهٔ ګدا نهٔ يمه مئين يم، خوږې سترګې غوارم
ماته خو بس د ګل د مينې ډک نظر پکار دے
لاره کښې ډکې پېمانې اؤ مېخانې څهٔ کؤم
زما جنون ته خو د يار د وفا در پکار دے

دوه رُخه

چې ما وژړل تا وخندل نو ښه شوه
زما مينه کهٔ کچه وه هم پخه شوه
زهٔ دې خپل اولس ته خړ شادر کښې پرېښوم
ستا د غېرو د "لالا" بنګله کښې شپه شوه

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

دُنیاداری

چا وې وروری ده، چا وې یاری ده
چا په کښې ووې چې دینداری ده
ما چې پرې ځان له څهٔ فکر وکړو
شا ته ئې ټوله دُنیا داری ده

دا دین

زهٔ ئې په تش کتو کافر کړم
خپله ئې ځښې اؤ مسلمان دے
په یو کتاب کښې دوه مسئلې شوې
دا لا کوم دین دے اؤ کوم ایمان دے

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو درنګ دے

وخت په هوا دے، نۀ حصاريږی
پرون دې لاړو، نن دې تېريږی
سبا ئې نشته، چې څۀ به کيږی
دغه يو درنګ دے کۀ دې ارزيږی

PUKHTO.NET

د چا شوه؟

د مُلا بانګ دے زما ټپه ده
دا ئې ژوندون دے، دا ئې قيصه ده
دُنيا د چا شوه، عقبا د چا شوه
دا خو جګړه ده، دا خو لانجه ده

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته غل دے

خپله خو خيژى، بر تر اسمانه
ښکې ئې چاپېر کړې، تولې دُنيا نه
دغه اوږ سترګے، لا ماته غل دے
لاس نۀ وباسى، مې له ګرېوانه

باتوريم

خو په وينه د مزرى په خوئى باتور يم
داسې ټينګ ولاړ په ننګ د خپل دستور يم
چې په فکر اؤ عمل کښې انقلاب يم
د پښتو مزاحمت يو سور سېلاب يم

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل فن د بل نقل

دلته د ټپې د شعروفن ښائست کښې هرڅۀ شته
اے وروره! په مخ ورته پردې رنګونه مۀ تپه
دلته د مغرب د فن کچه نقلونه مۀ کوه
مونږ ته د پښتو د ګُل غوټو مخونه مۀ تپه

نوې ګُل

کۀ ډېر ئې تاؤ راتاؤ کړې خو ماتيږی ګورې نا
تس نس يو خو ننګو نه مو ورکيږی ګورې نا
ختکۀ ! کۀ رشتيا شو مونږ، دا هر څۀ به رشتيا شي
د وينو په دې ډنډ کښې به يو نوے ګُل پېدا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې خپل رنځور زړه ته

زړګيه! ته چې، دُنيا پرېږدې
د ژوند کتاب مې رابنده وې
نو دا ښکالو چې د جانان ده
دا څه کوې؟ دا څه کوې؟

هسپتال کښې

ډاکټره بس!

ډاکټره! بس دے، زړه لاړ خفه شو
په مرض نه دے، په زمانه شو
ورته مې جام د وينو يوړو
هغه ئې لاس کښې را ،اپوته شو

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې خپل رنځور زړۀ ته

زړګيه! تۀ چې، دُنيا پرېږدې
د ژوند کتاب مې رابنده وې
نو دا ښکالو چې د جانان ده
دا څۀ کوې؟ دا څۀ کوې؟

هسپتال کبنې

PUKHTO.NET

ډاکټره بس!

ډاکټره! بس دے، زړۀ لاړ خفه شو
په مرض نۀ دے، په زمانه شو
ورته مې جام د وينو يوړو
هغه ئې لاس کبنې را ،اپوته شو

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیڅ ونۀ شول خو وشول

چې څۀ مې کړې شول، هغه مې وکړل
چې څۀ پکار وو، هغه ونۀ شول
لار مو د وینو، بلې ډیوې کړې
کۀ هیڅ ونۀ شول هم ډېر څۀ وشول

کټه بازیم

زۀ د خپلو هسکو تورو غرونو کټه باز یم
دا د غرضونو لېونی مې ښکار کوی
زۀ د کړلېچونو، غورځنګونو شین زمرے یم
دغه دوکه شوی ړاندۀ ما هم بار کوی

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

نۀ وو نه نا

زۀ د خوږې چینې په غاړه به له تندې مرمه
چې د دیدن په وخت نۀ "هو" کوې نه "نا" کوې
زۀ مجنون نه یمه پښتون یم، سوال کۆلے نۀ شم
تۀ لیلٰی نۀ ئې پښتنه ئې، نو حیا کوې

چغه یم

چغه یم خو ژوندون د خپل مرام یم
د بشر[1] په ورورولۍ کښې د خپل قام یم
مرګ اؤ ژوند زما د لارې مرحلې دی
زۀ روان د پښتنو په ننګ و نام یم

---
[1] انسان

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه قطعه

د زلفو په تيڼرو کښې ستا د سترګو په ډيوو کښې
مزل د مينې کيږي د منزل د لبونو
زړو مئينو! لږ ګودر کښې ګرمه ګډا غواړي
په بر ګودر کښې چغه د مېوند د لبونو
اسمان به خپله چار کوي خټکه تۀ خپل کار
ډولۍ به ګورې بائېلې د اغيارو په اسرو

ما ورکوی

ماته ربّ راکړے د جنت په شانې کور دے
دا چې د اسمان د کهکشان غوندې روښان دے
ماته خدائې راکړے د وطن مړنے ورور دے
دا چې د غيرت اؤ شرافت ښکلے انسان دے
نن"لالا" "چاچا" په هر څۀ سترګې پټوی
ما ورکوی ځان له په ما لارې جوړوی

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

تور خنجر

دا چې د نړۍ دې بحرانونو لېونی کړل
هر خوا ته ړاندۀ کاڼۀ چکونه لګوي
ما، زما تاریخ، زما ټاټوبې هېروي
لویه پښتونخوا رانه په مکر پټوي
ماته په سینه راننه باسي تور خنجر
پښې کښېږدي د خپل غرض زما د ژوند په سر

عظمت داسې

ستا د خوږو بڼو لشو کښې کۀ عادت داسې دے
زما د مینې په زخمونو کښې عزت داسې دے
د غزل فن کښې د ژوند هسې د ښائست په ژبه
د لوړ ژوندی شاعر کمال داسې، عظمت داسې دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما لېونتوب

اې زما د پښتون والي لېونتوبه!
نن په چغو چغو زر راپسې راشه
دې د عقل هوښيارانو ډېر خطا کړم
مرګې راوړه، خو پښتو، مينه، وفا شه

روښانه مزل

کاروان د غلو شو، تګ د پردو شو
ستړې زړګيه! وخت د تيارو شو
لاره کښې کښېنه، اسمان ته ګوره
کهٔ دې مزل، په رڼيدو شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ننګ اؤ رواج

زما ژوند چې احتجاج وۀ احتیاج شو
کلے هغه دے خو بل شانې رواج شو
ننګه! ووایه چې ستا نو کومه لار شوه
چې بدل د زمانې درته رواج شو

حېرت

ما خو وې چې ژوند اؤ سر به ترې قربان کړم
مرګ به مینه اؤ وفا د خپل جانان کړم
زمانې چې پرو بال راځنې پرې کړل
بې وسی مې نن په دوه ؤ کښې حېران کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

عقل

زړۀ د وينې اؤ د مينې ائينه ده
ذهن بس د ژوند د لوبو پيمانه ده
په دا منځ کښې چې ئې زۀ يمه نو څۀ کړم
عقل خپله يو ناحله معمّه ده

معمه

علم يا ويره شي اؤ يا 'اسره شي
ژوند مخمصه شي، تک معمه شي
سړے حېران وی اؤ حېران لاړ شي
نو نۀ هغه شي اؤ نۀ دغه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بُلبُل ژړا

يو بُلبُل مې د ګُلو سيورى ته ليدو
خوزېدے نۀ شو، په ځائې به رپيدو
ما وې والوځه! ښائست ته ګډا وکړه
دۀ خپل ځان ته وکتل اؤ ژړيدو

قلم اؤ غيرت

خپل بې احساسه، ياران بې پته
پردى بې مخه، اغيار بد نيته
کچکول دې کوز کړه، رباب دې کښېږده
قلم راواخله، خپله غېرته

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتون ولی

خان کاکا هر څۀ هر څۀ پرېښول ممبرۍ پسې
مُلا محراب اؤ منبر هېر کړل په کرسۍ پسې
خلقه د خوارو زار ملنګ دې وچ تندی تۀ ګورۍ
دے زوړ کچکول لاګرځوی پښتونولۍ پسې

څۀ شوې؟

جنډې رپېږی، د پښتو نۀ شوې
چغې شوې ډېرې، د عمل نۀ شوې
چې نۀ د جنګ شوې اؤ نۀ د ننګ شوې
کۀ ښکُلی ډېر شې نو هم د څۀ شوې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتون اۉزه

خندل مې وکړل نو د خندا شوم
ژړا لیکمه چې د ژړا شوم
ما د پښتو، لېونتوب وکړو
پښتو زما ئې اۉ زه د ستا شوم

ځان سره

وجود یخیږي، جذبات سړېږي
ذهن ګډوډ شي، فکر هېرېږي
د ښکار مرغان، جالو ته راغلل
اوس نور د ځان، سره غمیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ننګ مې راپسې دے

نن ژوندون د محبوبا هغه قلا ده
چې په کوم لوری ئې ځمه حېرانېږم
ولې څۀ وکړم چې ننګ مې راپسې دے
تګ پرې نۀ کېږی، خو زۀ چې نۀ صبرېږم

ړندې قافلې

یو خوا ذهن اؤ زړۀ سترې تجربې دی
بل خوا وخت وائی چې نوې مرحلې دی
اے د ننګ اؤ د شعور احساسه وایه!
لاره شته خو دا ړندې چې قافلې دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل مرام

اے غیرته! وایه ته پکښې څۀ وائې؟
زرې غوارې کۀ څۀ نوې راته ښائې؟
دا تار تار دستار به ملا ته کمربند کړم
کۀ د خپل مرام په سمه لار مې بیائې؟

پښتو

د ننګ لاره کښې هم تخت وی هم تخته
کۀ دا نۀ منې نو دیخوا مۀ راځه
پښتو دا ده چې د ننګ سودا ونۀ کړې
مرحله به هم خوږه وی هم ترخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدمت

راته وائی اس تیار دے راسوربږه
بس د زور اؤ زر په بادو وپړسېږه
ورته وایم د خدمت زین راته ګوره
د دولت خېرې مهٔ کوه ورکېږه

PUKHTO.NET

پښتون یم

راته ښائی ښې ښنګلې ښکلے سمون
لمسوی زما دا خوارو زار ژوندون
ورته وایم لږ په ځیر راته اوګوره
زهٔ پښتون یمه، پښتو یمه، پښتون

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

روښانه سياست

مينه رانه پت غواړي، وطن رانه خدمت غواړي
يه! ملګرو داسې سياست نوې حکمت غواړي
راشئ چې دا مينه اؤ غيرت سره جرګه کړو اوس
وخت ګورې نن داسې يو روښانه سياست غواړي

پت

دا د ژوند کږې وږې اؤ اُوږدې لارې
چې په هر قدم کښې ډيرې خطرې دي
خو چې مخامخ د پت، مينې، منزل وي
نو د ټولو شيرينيو نه خوږې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پښتو کاڼی

کهٔ هغو په لاس کښې مم راته نیولی
ما په زړهٔ کښې ورته ننګ و پت ساتلی
وخت کهٔ هر څو د چپو چپو سېلاب شي
د پښتو کاڼی سیند نهٔ دی بهیولی

عَلَم اؤ قلم

سوال پېدا دے، نن د ژوند په لوئې مېدان
نن حالاتو کښې قلم بنۀ کهٔ عَلم بنۀ
ما چې ډېر فکر په هره سطحه وکړو
اے ساده خلقه! علم ته هم قلم بنۀ

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوده

موسم ښهٔ دے، خاوره ښه ده، تخم ښهٔ دے
ولې ما سره کهٔ غم دے نو دا نهٔ دے
د نن کر اؤ د سبا فصل به څهٔ کرم
چې قُلبه ورانه، دهقان ئې لا اودهٔ دے

همت اؤ اِراده

د موسم اؤ د حالاتو خپل عادت وی
خو خبره د خپل نیت اؤ د همَت وی
کهٔ همَت اؤ اراده په خپل سمون وی
نو بدل شی کهٔ اسمان وی کهٔ قسمت وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

حیرت

دا الزام چې په قسمت دے
بدبختي نۀ ده، غفلت دے
کۀ همّت پکښې پېدا شو
خره خاؤره هم جنت دے

حسن

زړګیه! جوړ ئې، لکه د مینې
نۀ چې د غوښې، نۀ چې د وینې
بیا نۀ په ځان ئې، نۀ په جهان ئې
چې حسن کسې، چې ښکلې وینې

PUKHTO.NET
PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړګوټے

شپه توره تپه، موسم طوفان دے
په کور جوړه ده، محشر جهان دے
زړونه خيرن دی، سترګې بدلې
زړګوټے نر دے، چې لا روان دے

سيورے

کۀ دا کاروان وی، دا ئې خاروان وی
دا ئې رفتار وی، دا ئې ياران وی
سترى زړګيه! سيورے ترې بنۀ دے
کۀ د پلوشې وی، کۀ د دالان وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هستي

د هستۍ دا مسئله يو معمه ده
مخمصه ده چې نۀ هغه ده نۀ دا ده
د دُنيا ژوند د درياب په مخ حُباب دے
قيام نشته، نۀ اختيار شته، نۀ بقا ده

ورور ورور نۀ شو

دا د ابليس جاله شوه نن د آدم کور نۀ شو
دلته کښې هابيل قابيل ورونه وو خو ورور نۀ شو
ټول هاديان ئې سترې کړل هر کتاب ئې وخوړو
تور دلته کښې سپين نۀ شو، سپين دلته کښې تور نۀ شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ګناه ده

بس نۀ خپل ته ګوته نیسم نۀ پردو ته
ګناه نشته نۀ هغو ته، نۀ دغو ته
زما جرم زما خپل رونړ اعتماد وۀ
چې خوشحال ومه د نورو بوسارو ته

کږې لارې

ما ولیدې چې ځی، ځی د رقیب کالۀ ته رسی
دا لارې د دیدن مو پاکه خدایه! داسې غلې شوې
دا هسې نه چې ورځ ئې د مئین د جنازې شی
دا شپې چې بلاګانې شوې، تیارې شولې اُوږدې شوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما مضمون

زما مضمون زما خواهش، نمود، ریا نهٔ وی
زما په ذهن خو راځی، ولې زما نهٔ وی
چې د حالاتو په تود بت کښې زما زړهٔ نینه شی
یا په ټوپونو شی، یا وچوی، یا ټقار جوړ کړی
فکر اؤ خیال ورته جامه احساس ئې رنګ پیدا کړی
قلم راپاځی د الفاظو نه اشعار جوړ کړی
بیا ستاسو خوښه ده چې دغه کوم مضمون بولئ
کهٔ د شاعر انسان په خُله ئې جګرخون بولئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرېتوب

عجيبه غونډې موسم شو
باران وينې، ورمې اور شو
سرې توب لاړو دهشت شو
نه ورور پاتې شو، نه کور شو

دا ماحول

چې ژوندون د بې ارزې شو
چې مرګ د بيوسې شو
لويه خدايه! لويه خدايه!
دا ماحول مې تيزندی شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د صحرا فریاد

چې پښتو سود اؤ سودا شوه
د بیوپار په دې دنیا کښې
د غیرت چغه بس پاتې
یو فریاد شو په صحرا کښې

ما رها کړه

لویه خدایه! لویه خدایه!
اخر ستا یم څۀ خو راکړه
ګنې څه هر څۀ دې واخله
ما تنها کړه، ما رها کړه

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

دُنیا ګنده شوه

خدایه! دا دُنیا خو دې پوره قصاب خانه شوه
پاکه د اٰدم، دا خونه لاړه ښه ګنده شوه
دا د ژوند لمنه ټوله څیرې ویرې لاړه
یو خوا زور اؤ زر حکم شو، بل خوا ته فتوه شوه

هر چا ځان ته خپل معبود د خپله لاسه جوړ کړو
ګوره استعمال په کښې کعبه اؤ کلیسه شوه

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

صحت اؤ غېرت

صحت وائي چې د کټ نه مۀ کوزېږه
غېرت وائي پاسه پاسه وزغلېږه
د دې هر څۀ سره زۀ ښۀ پوهېدے شم
وخته تۀ راشه نور مۀ اپوته کېږه

د غېرت لېونے

زۀ د خپل باباؔ د وينې يو زلمے وم
د مرام لار کښې د مينې ننګيالے وم
چې مې تول عُمر صحرا کښې مزل وکړو
لکه زۀ چې د غېرت يو لېونے وم

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره پښتو

کله سر ته راته کښيني، کله پښتو ته
ما راکاږی له ترخو ځنې خوږو ته
دوی ته خړ پړ، او بې ترې خو ښکاريږم
ولې نهٔ ګوری زما سورکی پښتو ته

د کور درغلی

ولې ګوته هسې ونيسمه چاته
چې مورچه مې خپل لښکر کړه راته ماته
چې په کور کښې د نيتونو درغلی وی
هيڅ ګيله نهٔ ده پکار د بل پسا[۱] ته

۱. پسات، فساد

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما وينا

نۀ خفه يم، نۀ مايوس يم، نۀ پښيمان يم
دغه ګډو وډو چارو ته حېران يم
کۀ د وخت روغ لېونى ترې سبق واخلي
لګيا ځکه په وينا اؤ په بيان يم

شليدلي کټ ولې؟

نن هم ژوند د پاره مرګ ته غاړه ووځم
کۀ د ننګ مېدان جوړېږي ورته ووځم
خو کۀ لوبه د چل ول د سود سودا وي
خپل شليدلي کټ ته لاړمه پرېوځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې جرګه نۀ شوه

اے بابا ! چې توره ونیوه زنګونو
قلم ګرځي د اغیارو په رنګونو
چم پردے شو اؤ جرګه مرکه نۀ شوه
کومه لار شوه د پښتو اؤ د ننګونو؟

پښتو شته

چغه شته حساب کتاب د معاملو شته
شنۀ باغونه د وعدو اؤ د دعوو شته
خو ساده غوندې جواب به ئې څوك راکړي
چې په دې قبر "شکرې د پښتو" شته؟

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نیت پسات

چې یارۍ کښې ګرېوان خیرے، بنګړی مات شی
نو خوندونه خو د مینې هله زیات شی
ولې دا لا کومه لوبه په کښې وشی
چې په نیت کښې راپیدا چرته پسات شی

تماشه ده

تماشه ده څوك محمود شی، څوك اياز شی
د خبرو وخت کښې هر يو کټه باز شی
خو چې سود اؤ زيان له ورايه رابنکاره شی
د تنزرۍ غوندې ګېر په خپل اواز شی

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوه چې څۀ کوې

څۀ مې نۀ دی کړی، وواېه چې ئې وکړم
ولې زۀ د پټ پټوونې لوبه نۀ کړم
چې دې سترګې شوې په نوی دود بدلې
تۀ کوه چې څۀ کوې زۀ به دې څۀ کړم

مرګ اؤژوند

کۀ خفه، کۀ ګیله من یم، کۀ غصه یم
خو ولاړ هم په لښکر هم په مورچه یم
ماتېدے نۀ بدلېدے نۀ خرڅېدے شم
چې پښتو ئې مرګ اؤ ژوند دے زۀ هغه یم

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل سر

ګرځېدلے هم په غرۀ یم هم په سمه
در په در مې د لیلٰی د دیدن طمع
هره هڅه، هر تکل مې هر خوا وکړو
خپله غمه! په خپل سر ئې زما غمه

شا زلمے یم

دا ختمکّ چې نن په کور کښې بوډا بنکاری
د ننګ چغې ته مېدان کښې شاه زلمے دے
ګُله! دے به چاته هغه، چاته دا وی
خو چې ستا خبره راشی، لبونے دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

زهٔ

په راستئ، په خوشحالئ ورسره ځم
د خدمت د ابادئ به ئې منم
خوکهٔ پټ ئې بيا په بده باندې پياز وهٔ
نهٔ منم، نهٔ ځم، نهٔ اؤرم، نهٔ کؤم

په سپينه جامه تور

خپلو ونهٔ پېژندو، ښهٔ ئې وزپلو
پردو وپېژندو ډېر ئې ووهلو
د خټک د ننګ د عمر دا سزا شوه
چې په سپينو جامو تور کړو پردو خپلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بس د ننګ مېدان

څۀ به جنده کړم، څۀ به لښکر کړم
خپلو تربور کړم، پردو کافر کړم
څۀ شوې زما، د ننګ مېدانه!
چې سر قربان کړم، زندګی درکړم

خپل پردي

ژوندون ډېر صفا په غُرزو پُرزو تېر شو
ذهن ژوبل، غم سېوا شو، فکر ډېر شو
ختټکَ کور ته بس يوه خبره راوړه
پردي ووهلو، خپل ئې په سر تېر شو

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې ننګي

چې ننګ سودا شي، مينه دُکان شي
هېره پښتو شي، پاتې مېدان شي
څهٔ به اټك شي، څهٔ به خيبر شي
څهٔ به هېواد شي، څهٔ به افغان شي

امتحان

وائي راپاڅه وخت د مېدان دے
وايم تياره ده، ذهن حېران دے
ننګ اؤ شعوره! تهٔ رامدد شه
پېښنه لانجه ده، لوئې امتحان دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

د منزل غم

پردی پردی دی، خپلو کښې چل دے
اولس اوده دے، کلی کښې غل دے
د غيرت چغه په شور کښې ورکه
غم د مزل دے، وير د منزل دے

PUKHTO.NET

نۀ د نن نۀ د سبا

په اسرو اسرو، بانو بانو خطا شو
ځان اؤ قوم ته نۀ د دين نۀ د دُنيا شو
چا مونږ خرخ کړو اؤ په چا باندې دوکه شو
کۀ پوهېږو نۀ د نن نۀ د سبا شو

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

په سفرونو کښې د وطن یاد[۱]

راشه راؤړه ډک کنډول سپینې شوملې
چې مې هېرې شي پردې شونډې کاسې
زما خپلې ګُل غوټۍ به وي شاربلې
تورې ستر ګې، غوړې خټې، سرې غُنچې
چې مستي مې د پښتو په خوند پوره شي
رانه هېره دا پردۍ پردۍ نخره شي

---

۱. سوچي- قفقاز- کوهِ قاف کښې-

خړ بتک

خړکے بتک راواړوه دهقانه!
چې په لپه اوبۀ وڅښمه لتانه
په هر ګوټ کښې ئې زما د خاؤرې خوند وي
مېخانه دې وي د دې مخکښې ویرانه
چې نشه پکښې زما د شنو چینو ده
اؤ مستي پکښې د ننګ اؤ د پښتو ده

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

محبوبا د پښتو

چې کلبونو کښې مستۍ نخرې کوي
دا کلك سترګې حیاګانې خرڅوي
د خپل کلی دُرخانۍ ته به ئې لوګے کړم
کهٔ ځانی د کوهِ قاف ښاپیرۍ وي

د سپوږمۍ نه هم ښائسته ده په رڼا کښې
چې حیا ده د پښتو په محبوبا کښې

حوُرې

په بانه مانه چې ساګو ته راغلی
څومره ښکلې دي دا پېغلې مې د کلی
تورو سترګو کښې ئې پټه مینه خاندي
یوې بلې ته لګیا دي غلی غلی

چې هم حسن شي هم مینه هم حیا شي
داسې حوُرې به لا بل چرته پېدا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ګودر مازیګر

دا ملالۍ پټ پټ کوم خوا ته کتل
دا د چا د شپېلۍ څغ ئې اؤرېدل
چې منګے ئې ترې په مزکه راګزار شو
دا حېرانه شوه نوکونه ئې چیچل

د ګودر مازیګرې کښې دا قیصې وې
د وطن د سیند د لارې دا مزې وې

کوچۍ

کوچۍ چې د کېږدۍ سره ولاړه وې سپوږمۍ وې
چې کوچ کوې روانه وې نوښۀ مسته هوسۍ وې
د خپلې قلا منځ کښې ناسته ښکلې ښاپېرۍ وې
د ننګ د جنګ په وخت کښې د سُور تندر ملالۍ وې

د لوړ نیکۀ د وینې یوه پاکه دُردانه وې
زمونږه د پښتو د مینې جوړه خزانه وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اُولس اؤ حکومت

حکومت تشې وعدې دی یا دعوې شوې
سیاست هسې خبرې شوې، دوکې شوې
د اُولس حالت د دوی ترمنځه دا دے
د خاروی د قصابانو کره شپې شوې

PUKHTO.NET

عجیبه ده

لبن دبن واشنګټن کښې وی
خرخ دلته پاکستان شی
غرقه اکبرپوره شی
تیراه کښې چې باران شی

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

واعظ اؤ لیډر

ملك په قرضو کښې غرق دے
اولس د لوږې نه مری
واعظ د حورو غم کښې
لیډر کرسی خپلوی

سپینه جامه توره قیصه

وخت په چغه وائی اے غریبه وروره!
چې ورځې چرته نو خپل څادر ته ګوره
غلا به دوی وکړی اؤ تا به پکښې غل کړی
د غټانو جامه سپینه، قیصه توره

PUKHTO.NET
PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

پنګه

داسې تش کچکول دې ولې دے ملنګهٔ!
تهٔ خو هم راغلې د سرو زرو له درنګه
ما وې واوره ځان په دې خبره پوه کړه
"پنګه، پنګه، د غټانو کور ته پنګه"

کرل ربل

تور ته څمه، سپین ته څمه، زیړ ته څمه
د جانان د کور پوښتنه ترې کؤمه
هر یو ماته در د خپلې لیلٰی ښائی
اوس په منځه لار کښې ناست کرم ربمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما وينه

دا منم ډاکټره! پاکه زما وينه
د مرض پکښې څۀ نشته، څۀ به وينه
خو د ننګ يو جراثيم پکښې ضرور شته
دا چې ما هم زوروی، هم سوزوينه

چاپلوسي

راشئ خلقه راشئ! نن په کلي، کښې اشر دے
يو مست په خبرو، بل په لښته، بل په جر دے
ګېته د بادار ده، خوارو زار پکښې دليرې
غټ چاپلوس ته وګوره، له ټولو معتبر دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا هوښیار؟

د قام ننګونه، چې وړی بازار ته
نۀ ګوری ځان ته، نۀ نیکۀ، پلار ته
اے د پښتو، د پت جنونه!
وایه څۀ وائې، دغه هوښیار ته؟

تېر عمر

چې عمر تېر شی، تن مرضونه
ژوند محتاجی شی، فکر غمونه
ساده زړګیه! ومنه پوهه شه
چرته تړپونه، څنګه کارونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

رښتیا لیونے؟

لیونے به لا بل څنګه وی عالمه!
زۀ ئې غم خورمه دا ټول رانه بې غمه
چې په کټو، لوټو، غنو مې څوك اُولی
زۀ مُسکے شمه دُعا ورته کؤمه

قلم زما عَلَم[۱]

زما یو بابا قلم دے، بل عِلم دے
ما په دواړو سم خوړلے یو قسم دے
کۀ عِلم رانه څوك واخلی غم ئې نشته
زما لاسو کښې مې تُوره، خپل قلم دے

---

۱ جنډه، نشان، بېرغ

(c) ketabton.com: The Digital Library

لار د بناغلو

کور د بهرامؔ شو ملك د مغلو
ننګ د غرض شو، جنګ د کړلو
د وخت خوشحالؔ ! په غرۀ کښې کښېنه
اوس لارې څاره، د چا بناغلو

PUKHTO.NET

زما باز

کۀ وجود مې تول بې وسه تش تصویر دے
د نظر باز مې هم تېز دے، هم قجیر دے
چې د حسن په ښکالو پوهـ شي ببر شي
د خپل ښکار په کار کښې هغسې کاسیر دے

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتانهٔ څځهٔ شول

عمرونه تېر شول خو څځهٔ ونهٔ شول
زاړهٔ خوارهٔ شول، نوی خوارهٔ شول
وخت د قُلبې دے، موسم د کر دے
فصل ئې ژاړي، پښتانهٔ څځهٔ شول

ضعف اؤ سنګر

د زوړ عمر ضعيفي مې غورزوی
احتياج مې شل کوی اؤ ماتوی
د ننګ وينه رانه ګرم سنګر غواړي
عمر جبر مې په کټ کښې سړوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوې مېدان

بار د عمر راته تن اؤ بدن زور کړو
بې وسۍ مې هغه ګرم ژوندون سوړ کړو
پاکه خدايه! چې دا څۀ لوبه راؤشوه
زۀ د کټ شومه، وخت نوې مېدان جوړ کړو

غم د پښتون

دُنيا اړې ګړې ده
چار د ملك بې سمون دے
چې کور اؤ ورور ئې وران دے
غم مې د خپل پښتون دے

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پښتو چغه

دا د ګل مینه لیونی ده کۀ دا زۀ لېونے
چې تش په بوی پسې تر څوکو د ازغو لاړمه
هلته منصور غونډې د ښکُلی د دیدن اواز وۀ
چې زۀ تر دار پورې په چغه د پښتو لاړمه

غیرت

نور خپل دولت چیچی، ما خپل غربت چیچی
دُنیا مچی ده، هر یو حالت چیچی
زۀ ئې نۀ غم کړم، نۀ ترې وېرېږم
نۀ وروستو کېږم، چې مې غیرت چیچی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملنګ خټکؒ

په چم کښې د غټانو يو ملنګ غونډې خټکؒ وه
تپوس وکړئ، چې سپو خوئې خوړلے چرته نۀ دے
نن ټول سرى خوارۀ د کلى خپلو کښې لګيا دى
اے خوارو! راپيدا ئې کړئ دا نن وخت د هغۀ دے

PUKHTO.NET

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library